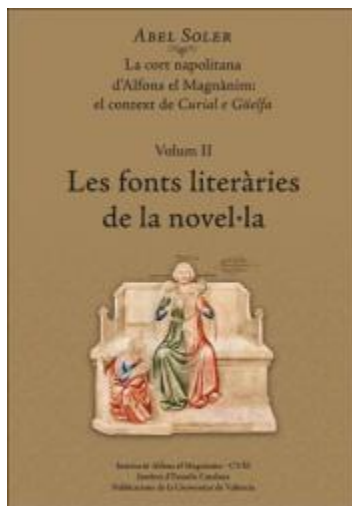

La cort napolitana d'Alfons el Magnànim: el context de Curial e Güelfa. Volum II: Les fonts literàries de la novel·la

Descripció ràpida

Aquest volum aborda aspectes lingüístics de la novel·la *Curial e Güelfa*, com ara les preferències lèxiques valencianes, els nombrosos italianismes i alguna interferència del castellà, el francès i l'occità. Però, sobretot, s'estudien les fonts literàries que Enyego d'Àvalos emprà per a enriquir la seua ficció: catalanes, castellaness i provençals; italianes; obres religioses; clàssics antics.

Detalles

Al segon volum es presenten, de manera introductòria o preliminar, aspectes lingüístics de la novel·la catalana *Curial e Güelfa*, com ara les preferències lèxiques valencianes, els nombrosos italianismes (per influència sobretot de Boccaccio, però també del registre col·loquial) i alguna interferència del castellà, el francès i l'occità. Però, sobretot, s'estudien detalladament les fonts literàries que Enyego d'Àvalos emprà per a enriquir la seua ficció: catalanes, castellaness i provençals; italianes (Dante, Pretarca, Boccaccio i, sobretot, els comentis dantescos de Da Imola i Pietro Alighieri); obres de temàtica religiosa i patristica... Es presta atenció a la petjada de clàssics antics (Homer, Virgili, Ovidi, Lucà, Lluçia, Plató...), que marquen determinats passatges d'una novel·la de "cavalleria humanística", on es palesa l'accés del cavaller ibèric a clàssics redescoberts per l'Humanisme italià.